

tionen i London, tror jeg. Men jeg véd ikke, hvad det var, der kom i Vejen og holdt ham tilbage. Nu sidder han i en vistnok temmelig beskeden Stilling oppe i et af Ministerierne.»

»Ja saa,« sagde Per aandsfraværende og drak ud af sit Glas.

*

*

*

Allerede den følgende Dag modtog Per den Bal-Indbydelse, som Fru Engelhardt i sin Billet havde bebudet, og han fik nu travlt med at efterse og udbedre sin temmelig medtagne Garderobe, for at han ved sin fremtidige Optræden i Selskabslivet ogsaa i ydre Anstand fuldt ud kunde staa Maal med de øvrige Kavallerer. Han kom hurtig til den Erkendelse, at det var nødvendigt for ham at skride til en fuldstændig ny Ekviperung; og til dette Øjemed forskaffede han sig ved en af sine Venners Hjælp et større Pengelaan hos en »Jøde«, d. v. s. en ærlig, gammel jydsk Bondemand, der havde solgt sin Gaard og var flyttet ind til Hovedstaden for at gøre sin Kapital frugtbringende ved at udlåne den til 60 pCt. mod Sikkerhed i Livsforsikringspolice, Bøger, Bohave, Daabs- og Vaccinationsattest, Venners Kavtion og skriftlige Løfter foruden en højtidelig mundtlig Erklæring, afgiven i Vidners Overværelse og med Haanden paa Biblen.